

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16167/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Станисављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Цветковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Лесковцу Гж 1183/22 од 21.02.2023. године, у седници већа одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Лесковцу Гж 1183/22 од 21.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Лесковцу Гж 1183/22 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1183/22 од 21.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 3728/2017 од 15.11.2021. године у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу надокнади нематеријалну штету за претрпљени физички бол и претрпљени страх у износу од по 27.000,00 динара, као и да му надокнади парничне трошкове у износу од 165.620,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате. Ставом другим изреке констатовано је да првостепена пресуда у делу којим су одбијени тужбени захтев и захтев за накнаду трошкова остаје неизмењена.

Против решења о трошковима поступка садржаног у правноснажној пресуди тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса, питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одлука о праву на накнаду трошкова поступка, као споредном захтеву, условљена је процесном активношћу странака и оправданошћу издатака према конкретним околностима у поступку. У конкретном случају тужени је обавезан да тужиоцу надокнади штету и парничне трошкове, па питање правилности обрачуна парничних трошкова не изискује потребу за одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, имајући у виду под којим условима законодавац предвиђа могућност одлучивања о овом ванредном правном леку.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије као редовне, применом одредби чланова 410. став 2. тачка 5. и 420. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Решење о трошковима поступка као споредном потраживању, садржано у пресуди не спада у решења против којих је по одредбама члана 420. Закона о парничном поступку ревизија увек дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. По одредби става 2. камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Пошто тужени ревизијом побија само правноснажно решење о трошковима поступка против ког ревизија у смислу наведених законских одредби није дозвољена, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић